

Projev předsedkyně Sněmovny PČR Miroslavy Němcové na pohřbu Milana Paumera
Poděbrady, 4. srpna 2010

Ve svém Poselství akademické mládeži z 9. prosince roku 1947 nově zvolený rektor Karlovy univerzity, profesor doktor Karel Engliš řekl:

„Stejně jako vzdělání – potřebujeme silných a přímých charakterů. Ty se však mohou vytvořit pouze ve svobodě. Nevolnictví, nesvoboda národní a strach není ovzduším pro tvoření přímých páteří. Prodělali jsme v minulosti útisk náboženský i politický po staletí. Tím více musíme pečovat o to, aby byl vytvořen a zocelen český charakter, protože ten pak je ochranou v době národního neštěstí, jehož nás Bůh uvaruj. Bez charakteru se nedá ani ve vědě, ani v politice nic velkého a trvalého provést a velcí mužové vědy i dějin byli i velkými charaktery. Cením si výše vzácného charakteru nežli chytrosti nebo vědění, které se stávají bez charakteru nebezpečným nástrojem. Uvažujte o tom.“

Nevím, zda Milan Paumer tato slova slyšel, v roce 1947 mu bylo 16 let. Necelé tři měsíce nato, po únorovém převratu si akční výbor Karlovy univerzity v čele s Jiřím Pelikánem povolal rektora k pohovoru, zda a jak chce podporovat novou vládu Klementa Gottwalda. Profesor Engliš nikam nešel a na svůj úřad rezignoval.

A nastal čas, jehož se nejenom on obával. Čas komunistické totality v naší zemi. Neslyšel-li Milan Paumer projev rektora Karlovy univerzity v roce 1947, pravděpodobně slyšel v roce 1950, to mu bylo necelých osmnáct let, rozhlasový přenos z procesu s Miladou Horákovou.

Viděl a přesně chápal, co se v naší zemi děje. Musel na tyto události reagovat. Jeho přímý a silný charakter, o němž mluvil v posledních měsících svobody profesor Karel Engliš, mu velel vzepřít se takovému bezpráví.

Čest jeho památce